

Більшовицьким шляхом

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих, Запорізької області

№ 93(3550) Четвер, 16 листопада 1950 року. Ціна 15 коп.

Двадцять перша районна комсомольська конференція

11 і 12 листопада провела свою роботу 21-а районна комсомольська конференція. Під бурхливі оплески конференція обрала до почесної президії Політбюро ЦК ВКП(б) і почесним головою конференції — великого вождя товариша Сталіна.

Конференція заслухала і обговорила звіт секретаря райкому ЛКСМУ т. Якубовського, доповідь ревізійної комісії, обрала новий склад райкому, ревізійну комісію та делегатів на обласну комсомольську конференцію.

Доповідач розповів про те, що районна комсомольська організація, керована райкомом КП(б)У, за звітний період — два роки — має певні показники у своїй роботі. За два роки комсомольська організація зростає на 2091 чоловік; на виробничих підприємствах, в колгоспах і радгоспах району виростили нові молоді передовики, всі комсомольці і значна частина неспівкової молоді охоплені політичним навчанням, покращала робота серед піонерів і т. д.

Проте, в своїй обширній звітній доповіді т. Якубовський не зумів докладно розповісти про роботу первинних комсомольських організацій, не навів майже жодного прикладу стахановської праці комсомольців та молоді, не назвав майже жодного передовика в промисловості та колгоспах. З цього видно, що райком комсомолу все ще мало займався соціалістичним змаганням та стахановським рухом серед молоді, недостатньо керував первинними комсомольськими організаціями.

Не відчувалося в доповіді секретаря райкому і критики та самокритики недоліків в роботі райкому та його працівників. В загальних рисах говорив він про роботу райкому, про первинні комсомольські організації. Мимохідь сказав про заборгованість по членським внескам, яка складається з суми понад п'ять тисяч карбованців, про те, що є такі комсомольці, які не сплачують членських внесків по півроку і більше. Поскаржився секретар райкому на те, що окремі члени райкому і навіть члени бюро райкому не виконували постанов бюро. Між іншим сказав т. Якубовський про фізкультурну та спортивну роботу, мимохідь торкнувся піонерської роботи і жодним

словом не обмовився про обронну роботу.

По звіту т. Якубовського виступили 27 делегатів. Майже всі вони різко і справедливо критикували недоліки в роботі райкому.

Про надто недостатній зв'язок райкому з первинними комсомольськими організаціями говорили тт. Федоренко — з Молчанської школи тваринників, Мякишев — з будівельної контори № 2, Паршин — з В. Токмацького зернорадгоспу, Скрипець — з колгоспу «Гігант» і інші.

— У нашій комсомольській організації, — говорить т. Паршин, — протягом року не було комсомольських зборів. Є комсомольці, які по року не сплачують членських внесків, ніхто ніякої роботи не проводить у нас з молоддю. І як не дивно, але з райкому жоден його працівник, жодного разу не спромігся побувати у нас та допомогти нам налагодити роботу.

Про недоліки в піонерській роботі говорили тт. Маслово — з Остриківської неповно-середньої школи, Недодаєва — з середньої школи № 3 і другі.

Дивний був виступ другого секретаря райкому т. Макаренко. Слухачи її, складалося враження, що у всіх недоліках в роботі райкому винні не працівники райкому, а самі комсомольці та делегати, що тут, на конференції, викривають ці недоліки.

— У нас, — каже т. Макаренко, — у 16 комсомольських організаціях на звітно-виборчих зборах роботу секретарів визнано незадовільною — і в цьому вона бачить вину не в слабому керівництві райкомом первинними комсомольськими організаціями, а в самих комсомольцях цих організацій.

Ряд настанов у комсомольській роботі дали представник обкому комсомолу т. Фільченко та секретар райкому КП(б)У т. Бандуристий.

Під бурхливі оплески конференція прийняла вітального листа товаришеві Сталіну.

По звіту т. Якубовського конференція прийняла розгорнуте рішення. Роботу райкому визнано задовільною.

Конференція обрала новий склад райкому: членів райкому — з 49 чоловік і кандидатів у члени райкому з 13 чоловік, ревізійну комісію в складі 5 чоловік та 32 делегатів на обласну комсомольську конференцію.

Перший Пленум райкому ЛКСМУ

12 листопада відбувся перший Пленум райкому ЛКСМУ. Пленум обрав бюро райкому в складі 7 чоловік. Першим секретарем райкому обрано т. Яку-

бовського, другим секретарем — т. Маслово. Пленум затвердив завідуючих відділами райкому ЛКСМУ.

Передвиборні збори колективу В. Токмацької МТС висунули кандидатами в депутати обласної Ради Йосифа Віссаріоновича СТАЛІНА, Андрія Андрійовича АНДРЕЄВА, Климента Єфремовича ВОРОШИЛОВА та Івана Івановича ЛИСАКА

В обстановці величезного політичного піднесення пройшли збори колективу В. Токмацької МТС, присвячені висуненню кандидатів в депутати обласної Ради.

Слово взяв диспетчер МТС т. Гнаток, який сказав:

— Я гадаю, що висловлю спільну думку всіх присутніх про те, щоб кандидатом в депутати Запорізької обласної Ради висунути першого все-

народного кандидата, нашого дорогого вождя і вчителя товариша Сталіна. Пропозиція т. Гнатка була зустрінута бурхливими, довго нестихаючими оплесками.

Виступаючі радіотехнік Володимир Ковалевський, інструментальщик Олександр Зозуля, директор МТС т. Мільчев підтримали пропозицію т. Гнатка і висунули також кандидатами в депутати обласної Ради тт. Ан-

дрія Андрійовича Андрєєва, Климента Єфремовича Ворошилова і секретаря Запорізького обкому КП(б)У Лисака Івана Івановича.

Загальні збори працівників МТС одноставно підтримали виставлених кандидатів і прохають їх дати згоду балотуватися по 36-му виборчому округу по виборах до обласної Ради.

Збори обрали делегатів на окружну передвиборну нараду.

Студенти та викладачі механічного технікуму висунули кандидатами в депутати обласної Ради

Йосифа Віссаріоновича СТАЛІНА, Георгія Максиміліановича МАЛЕНКОВА, Миколу Михайловича ШВЕРНИКА та Іллю Мироновича КОСТРУБОВА

З почуттям високого патріотичного піднесення пройшли збори студентів та викладачів механічного технікуму. Бурхливими, довго нестихаючими оплесками зустріли присутні пропозицію секретаря парторганізації т. Жаліла про висунення кандидатом в депутати Запорізької обласної Ради великого

вождя і кращого друга радянської молоді товариша Й. В. Сталіна.

Виступаючі тт. Срябін, Кабанов, Кравцов та студент 3-го курсу Микола Біндер внесли пропозицію висунути кандидатами в депутати обласної Ради соратників великого Сталіна —

Маленкова Г. М. та Шверника М. М. і завідуючого Запорізьким відділом комунального господарства Кострубова І. М.

Загальні збори одноставно підтримали виставлених кандидатів і прохали їх дати згоду балотуватися кандидатами в депутати по 37 виборчому округу по виборах до обласної Ради.

Колгоспники артлі ім. Тельмана висунули кандидатом в депутати обласної Ради Марію Семенівну ЗАБОЛОТНЮ

При високій активності пройшли загальні збори колгоспників артлі ім. Тельмана, присвячені висуненню кандидатів в депутати обласної Ради.

Один за одним виступали колгоспники. Всі вони в один голос заявили — послати кан-

дидатом в депутати обласної Ради — кращого ланкову колгоспу Марію Семенівну Заболотню, яка будучи депутатом з 1947 року, вірою й правдою служила Батьківщині й народу. Тов. Заболотня з року в рік поліпшує культуру землеробства, вирощує високі врожаї. В цьо-

му році Марія Семенівна виростила з своєю ланкою по 24—25 центнерів озимини з кожного гектара своєї ділянки.

Загальні збори колгоспників вдруге висунули Марію Семенівну Заболотню кандидатом в депутати Запорізької обласної Ради депутатів трудящих.

На зборах колгоспників артлі ім. Гастелло

Як у велике свято зібралися колгоспники артлі ім. Гастелло на збори, щоб висунути кандидатів в депутати до місцевих Рад та підтримати кандидатуру Героя Соціалістичної Праці Харитини Яковлевної Головатюк, яку колгоспники артлі «Гігант» висунули кандидатом в депутати обласної Ради.

Про трудові заслуги Харитини Яковлевної Головатюк говорили на зборах виступаючі тт. Кириченко, Твердохліб та інші.

Загальні збори одноставно підтримали кандидатуру тов. Головатюк і прохали її дати згоду балотуватися кандидатом в депутати до обласної Ради

по даному виборчому округу.

Колгоспники висунули на цих зборах кандидатами Райради Микиту Сергійовича Хрущова і кращу ланкову своєї артлі Клавдію Іларіонівну Хілько та прохали їх дати згоду балотуватися по 57 Ново-Миколаївському виборчому округу по виборах до районної Ради депутатів трудящих.

Передвиборна нарада 39-ої Солодко-Балківської виборчої округи

Представники трудящих 39-ої Солодко-Балківської виборчої округи одноставно постановили підтримати виставлених кандидатів в депутати обласної Ради

Йосифа Віссаріоновича СТАЛІНА, Вячеслава Михайловича МОЛОВОТА, Георгія Максиміліановича МАЛЕНКОВА, Климента Єфремовича ВОРОШИЛОВА, Микиту Сергійовича ХРУЩОВА та Марію Семенівну ЗАБОЛОТНЮ

Святково прикрашений клуб колгоспу ім. Тельмана. Тут велике пожвавлення. Сюди зібралися понад 200 представників на передвиборну нараду по виборах до обласної Ради.

Нараду відкрив секретар парторганізації колгоспу ім. Тельмана т. Щипанов.

Під тривалі оплески учасники наради обирають почесну Президію в складі Політбюро ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У та почесним головою — вождя і вчителя трудящих Йосифа Віссаріоновича Сталіна.

Перше слово надається секретареві парторганізації колгоспу ім. Дмитрова т. Давладу.

— З великим політичним піднесенням, — каже він, — пройшли передвиборні збори в нашій округі. На всіх зборах трудящі першим своїм кандидатом в обласну Раду виставили організатора наших великих перемог любимого Сталіна. — Я пропоную підтримати кандидатуру товариша Сталіна!

На трибуні завідуючий Остриківським сільським клубом т. Петруня. Він вислів пропо-

зицію висунути кандидатами в депутати обласної Ради бойових соратників великого Сталіна — В. М. Молотова, Г. М. Маленкова, К. Є. Ворошилова, М. С. Хрущова.

Учасники передвиборної наради однодушно підтримали також кандидатуру Марії Семенівної Заболотньої, висунути колгоспниками артлі ім. Тельмана, і прохали виставлених кандидатів дати згоду балотуватися по 39 Солодко-Балківській округі по виборах до обласної Ради.

(Закінчення)

Повною протилежністю цьому є політика Радянського Уряду, який наполягає на проведенні в життя Потсдамської угоди, що передбачає створення єдиної незалежної миролюбної демократичної Німеччини. Широко відомі пропозиції Радянського Уряду про швидше укладення мирного договору з Німеччиною, про вивід окупаційних військ і про створення загальнонімецького уряду. Ці пропозиції знову поставлені в недавно опублікованій Заяві Міністрів закордонних справ СРСР, Албанії, Болгарії, Чехословаччини, Польщі, Румунії, Угорщини і Німецької Демократичної Республіки. Радянський Союз вимагає також проведення в життя Потсдамської декларації, тобто якнайшвидшого укладення мирного договору з Японією, виводу з Японії окупаційних військ і усунення загрози відродження японського милітаризму.

Сполучені Штати Америки, навпаки, ставлять своєю метою продовжити окупацію Японії і перетворити її в плацдарм для здійснення своїх агресивних планів на Далекому Сході. Користуючись становищем окупаційної держави і порушуючи погоджені рішення про демілітаризацію і демократизацію Японії, Сполучені Штати Америки відновлюють воєнно-морські бази в Японії, відтворюють японські збройні сили, переслідують демократичні організації і сприяють поверненню до влади японських милітаристів.

Таким чином, порушуючи прийняті на себе зобов'язання в питанні про Німеччину і Японію, уряди Сполучених Штатів Америки та Англії зривають післявоєнне мирне врегулювання, в якому зацікавлені народи всіх країн.

У боротьбі за мир і міжнародне співробітництво Радянський Уряд підтримує всі заходи, спрямовані на зміцнення Організації Об'єднаних Націй, яка покликана бути серйозним інструментом збереження миру і міжнародної безпеки.

«Сила цієї міжнародної організації,—вказував товариш Сталін,—полягає в тому, що вона базується на принципі рівноправності держав, а не на принципі панування одних над іншими. Якщо Організації Об'єднаних Націй вдасться зберегти і надалі принцип рівноправності, то вона безумовно відіграє велику позитивну роль у справі забезпечення загального миру й безпеки».

Представники англо-американського блоку систематично відхиляють пропозиції Радянського Союзу, спрямовані на зміцнення Організації Об'єднаних Націй. Більш того, американський уряд прагне перетворити цю міжнародну організацію на простий придаток державного департаменту США, на установу, що прикриває американські агресивні плани. Тим самим уряд Сполучених Штатів Америки показує, що він не хоче шукати шляхів до міжнародного співробітництва і не поважає суверенних прав інших держав, що він має намір розв'язати нову війну.

Імперіалісти витрачають багато зусиль на те, щоб перевернути миролюбну політику Радянського Союзу і зобразити її як пропаганду, як спробу ввести когось в оману. Що ж може бути більш прямим і ясним, ніж неодноразові пропозиції Радянського Уряду, спрямовані проти розв'язування нової війни і на розширення міжнародного співробітництва?

Вірний своїй політиці боротьби за мир, Радянський Уряд на п'ятій сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, яка тепер відбувається, висунув пропозицію прийняти «Декларацію про усунення загрози нової війни і про зміцнення миру й безпеки народів». У цій декларації Радянський Уряд знову пропонує осудити і заборонити пропаганду за нову війну, заборонити використання атомної зброї, як зброї агресії і масового знищення людей; встановити суворий міжнародний контроль за точним і безумовним здійсненням цієї заборони; укласти пакт про зміцнення миру між п'ятьма великими державами і скоротити їх збройні сили на одну третину протягом року з тим, щоб і далі тривало їх скорочення.

Здавалося б, найпростіша справа,—взяти і прийняти ці миролюбні пропозиції Радянського Уряду і перевірити таким чином щирість радянських пропозицій. Але палії війни, маючи слухання більшість в ООН'і, визнали за краще відхилити радянські пропозиції. Відхилили ж їх тому, що радянські пропозиції зривають справу паліїв війни та їх агресивні плани. Більше того, ці пани пускають у хід погрози на адресу Радянського Союзу.

Цим панам час би вже засвоїти, що радянський народ не належить до числа слабонервних

(оплески) і погрозами його не залякати. (Тривалі оплески). Досвід історії говорить, що наша миролюбна політика не є ознакою слабості. Цим панам час би засвоїти, що наш народ здатний постояти за себе (тривалі оплески), постояти за інтереси своєї Батьківщини, якщо потрібно буде —із зброєю в руках. (Бурхливі, тривалі оплески).

Свою агресивну політику імперіалісти маскують твердженням про те, що вони нібито ведуть боротьбу проти комунізму. Цей прийом не новий. Гітлер і його спільники також намагались виправдати свою агресивну політику посиленням на комуністичну небезпеку. Чим скінчилися ці фальшиві махінації гітлерівців,—всім відомо. Очевидно, лаври Гітлера не дають спати паліям війни з англо-американського блоку.

Але простих людей зараз важко ввести в оману. На досвіді Радянського Союзу і країн народної демократії трудящі бачать, що там, де приходять до влади комуністи, утверджується справжня демократія, ліквідується безробіття, швидкими темпами зростає добробут і культура народу, перед кожною людиною відкриваються найширші можливості творчої роботи.

Ось чому, незважаючи на всі намагання імперіалістів «знищити» комунізм, число його прихильників зростає. З кожним днем посилюється вплив комуністичних партій, які налічують зараз у своїх рядах, без Радянського Союзу, понад 18 мільйонів чоловік. (Оплески).

Комунізм і трудовий народ неподільні. Тому як не можна знищити народ, так не можна знищити комунізм. (Оплески). Народ самим своїм становищем у капіталістичному суспільстві є непримирним ворогом імперіалізму, який несе народам страждання і масову загибель на полях розбійницьких воєн.

Народи не хочуть війни і все ясніше усвідомлюють, в яку страшну безодню намагаються зштовхнути їх палії війни.

Загострення загрози війни викликало зростання рішомості народів запобігти війні. В усьому світі шириться й міцніє організований і могутній рух за мир, який об'єднує робітників, селян, інтелігенцію, жінок і молодь, людей найрізноманітніших політичних і релігійних переконань. Тепер народи ведуть боротьбу не тільки за те, щоб заборонити атомну зброю, але й за те, щоб здійснити загальне скорочення всіх видів озброєння, заборонити всі форми пропаганди війни, осудити збройну агресію і втручання іззовні у внутрішні справи народів.

Радянський народ стоїть за мир і рішуче відстоює справу миру. Виражаючи його волю, Верховна Рада СРСР у червні цього року підтримала Стокгольмську Відозву Постійного комітету Всесвітнього конгресу прихильників миру. Цю Відозву підписало понад 115 мільйонів радянських громадян—усе доросле населення нашої Батьківщини, заявивши тим самим, що воно хоче миру

й боротиметься за міцний мир. На боротьбу за мир піднялись мільйонні маси народу інших країн. За Стокгольмську Відозву підписали і поставили під нею свої підписи в Італії—204 мільйони чоловік, у Польщі, Чехословаччині, Болгарії, Румунії, Угорщині, Албанії—понад 50 мільйонів, в Японії, Кореї, Англії, Аргентині та інших країнах—50 мільйонів, у Німеччині—понад 20 мільйонів, у Франції—15 мільйонів, в Італії—16 мільйонів, у США—2,5 мільйона чоловік. На сьогоднішній день усього зібрано під Стокгольмською Відозвою до миру близько 500 мільйонів підписів. (Оплески). Це серйозна сила і грізна пересторога паліям війни.

Народи, які борються за мир, певні в торжестві своєї справедливої справи. Вони зірвуть плани паліїв війни.

* * *

Товариші!

Великі успіхи, яких наша країна добила післявоєнний час, є результатом героїчної праці радянських людей і правильної політики комуністичної партії, партії Леніна—Сталіна.

Організуюча і керівна роль партії проявляється в усіх галузях нашого державного і суспільного життя. Після закінчення війни партія спрямувала всі зусилля радянських людей на відбудову господарства, на дальший розквіт нашої Батьківщини. На заклик партії в країні розгорнулося всенародне соціалістичне змагання за дострокове виконання п'ятирічного плану. Партія забезпечила піднесення культури і матеріального добробуту радянських людей. Під прапором партії ще більше зміцнилась морально-політична єдність радянського суспільства, розвинулась і зміцнилась сталінська дружба народів. Виросли нові численні кадри працівників в усіх галузях господарського і культурного будівництва, виховані партією і озброєні марксистсько-ленінською наукою.

Діяльність нашої комуністичної партії показує, що над усе вона ставить інтереси народу і вміло бореться за них. Своїм служінням Батьківщині і народові партія завоювала любов радянських людей і їх повне довіря. (Бурхливі оплески). У цьому джерело сили Радянського Союзу. (Тривалі оплески).

Хай живе непереможний прапор Великої Жовтневої соціалістичної революції! (Оплески).

Хай живе могутній радянський народ! (Оплески).

Хай живе наша славна комуністична партія! (Тривалі оплески).

Хай живе мир в усьому світі! (Тривалі, бурхливі оплески. Всі встають. Чути привітальні вигуки на честь товариша Й. В. Сталіна: «Великому Сталіну—слава!», «Хай живе товариш Сталін!», «Хай живе організатор наших перемог великий Сталін!»).

(* Закінчення. Початок дивись в газеті за 12 листопада).

Листи до редакції

Слово ковалів

В дні виборчої кампанії на підприємствах і в сільському господарстві з новою силою розгортається соціалістичне змагання на честь наступних виборів до місцевих Рад депутатів трудящих.

В ковальській майстерні колгоспу ім. Шевченка, як і повсюди, з патріотичним піднесенням проходить боротьба за першість у передвирборному змаганні серед майстрів ковальської бригади Дениса Роботи. В ці дні вони зобов'язались відремонтувати увесь

сільськогосподарський реманент для весняної сівби, тобто: 10 кінних сівалок, стільки ж букерів, 130 борін, 8 безтарок та інше.

Почин ковалів підхопили теслярі Пилип Зінченко, Михайло Зінченко та Сергій Зінченко. Вони зобов'язались так само провести осінньо-зимовий ремонт сільськогосподарського інвентаря вчасно та високоякісно.

п. івко,
завідуючий клубом.

Телефонізуємо виборчі дільниці

Сумлінно і чесно виконує своє зобов'язання телефоністка депутат районної Ради Лубинець Віра Леоніівна. На кожен виклик абонента вона відповідає за 2—2,5 секунди замість 4 по нормі. На своїх зборах колектив зв'язківців знову висунув кандидатуру Віри Лубинець в депутати до

районної Ради депутатів трудящих.

Значні роботи провадяться зараз по телефонізації виборчих дільниць. До дня виборів будуть телефонізовані 33 виборчі дільниці з 40, що є в районі.

М. РОЩИН,

нач. контори райвідділу зв'язку.

Мир—це змога вчитись

Мирно вчитись. Так, наша молодь має цю змогу. Радянські юнаки та дівчата оволодівають знаннями, щоб стати спеціалістами зростаючого соціалістичного народного господарства. Вони не хочуть війни.

В суворі дні Вітчизняної війни тисячі юнаків та дівчат йшли на фронт захищати Батьківщину. А коли відгриміли бої, колишні фронтовики—теперішні будівники комунізму, знову сіли за шкільні лави.

Вечорами яскраво світається вікна будинку, що міститься у міському сквері. Це—школа робітничої молоді. Понад 230 юнаків та дівчат продовжують тут навчання, перерване війною.

Багато трудячої молоді навчається також на вечірньому відділенні механічного технікуму.

М. ФЕДАН.

Тво редактор
А. ЗАПОРОЖЕЦЬ.